Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-031
(mr. dr. S.O.H. Bakkerus, voorzitter en mr. W.H. Luk, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 29 maart 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Achmea Schadeverzekeringen N.V, h.o.d.n. Centraal Beheer, gevestigd te Apeldoorn, verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak	: 8 januari 2020
Aard uitspraak	: Bindend advies

Samenvatting

Camperverzekering. Consument heeft voor een voormalige brandweerwagen een camper-verzekering gesloten. Verzekeraar wenst de verzekering per verlengingsdatum te beëindigen omdat het voertuig volgens de gegevens van de RDW geen camper is. Volgens Consument is de inrichting van een voertuig bepalend voor de vraag of een voertuig een camper is en niet de keuring en de registratie bij de RDW. De Commissie is van oordeel dat Verzekeraar de verzekering met inachtneming van de geldende opzegtermijn mag beëindigen. De opzegging is naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid niet onaanvaardbaar. De vordering wordt afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken inclusief bijlagen:

- het door Consument ingediende klachtformulier;
- de klachtstukken met aanvullende stukken van Consument;
- het verweerschrift van Verzekeraar;
- de repliek;
- de dupliek;
- de nadere reacties van Consument.

Partijen hebben gekozen voor bindend advies.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 2 oktober 2019 en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument is eigenaar van een voormalige brandweerwagen met kenteken [kenteken-nummer 1] (hierna: voertuig I). Voertuig I is bij de RDW geregistreerd als bedrijfsvoertuig met gesloten opbouw (categorie N): vrachtauto.

2.2 Consument heeft voertuig I tegen wettelijke aansprakelijkheid verzekerd bij Verzekeraar. Eerst onder een Autoverzekering en later onder een Camperverzekering.

2.3 Op 7 december 2018 hebben Consument en Verzekeraar telefonisch gesproken over de verzekerbaarheid onder de Camperverzekering van een tweede brandweerwagen die Consument voornemens was om te (laten) bouwen tot camper. De telefoonnotitie van dit gesprek in het digitale dossier van Verzekeraar luidt:

" (….) V: klant gaat brandweerwagen kopen en laten ombouwen tot camper. Is dat te verzekeren? A: Nee, alleen als ie gekeurd is als camper kan ie verzekerd worden."

2.4 Vanaf 15 februari 2019 is ook dit voertuig met het kenteken [kentekennummer II] (hierna: voertuig II) onder de Camperverzekering verzekerd.

2.5 Op de Camperverzekering zijn de Verzekeringsvoorwaarden DLP-AV-01-182 (hierna: 'de Voorwaarden') van toepassing. In artikel 6 van die voorwaarden staat, voor zover relevant:

" 6. Wanneer mogen wij een verzekering stoppen met 2 maanden opzegtermijn?
(…)
op een verlengingsdatum
- *De verlengingsdatum staat op het polisblad"*

2.6 Verzekeraar heeft bij brief van 22 maart 2019 aangegeven de Camperverzekering voor beide voertuigen met een beroep op artikel 6 van de Voorwaarden per verlengingsdatum 1 januari 2020 te beëindigen. De brief vermeldt:

" ***Wij stellen het type voertuig vast aan de hand van de registers van de Rijksdienst voor het Wegverkeer (hierna RDW)***
Volgens deze registers zijn de hierboven genoemde voertuigen geen camper. Het is voor ons onmogelijk om voor iedere verzekering apart te bepalen en te controleren wat het type voertuig is. Om te beoordelen of een voertuig een camper is, gebruiken wij de registers van de RDW. Dat is de reden waarom we uw voertuigen niet als camper kunnen verzekeren en uw verzekering niet verlengen per 1 januari 2020.

de premies en voorwaarden van onze camperverzekering zijn bepaald op de risicocategorie campers
Voertuigen die officieel (volgens het RDW) hierin niet thuishoren, plaatsen wij dan ook niet in deze categorie en kunnen wij niet onder de camperverzekering verzekeren."

2.7 Consument is het niet eens met de opzegging van Verzekeraar en heeft daarom bij Verzekeraar een klacht ingediend. In de interne klachtenprocedure zijn partijen er niet uitgekomen. Reden waarom Consument zich tot de Commissie heeft gewend.

2.8 Verzekeraar heeft in de procedure bij Kifid aangegeven bereid te zijn om de voertuigen onder de Camperverzekering te verzekeren als Consument deze bij de RDW laat keuren en inschrijven als camper. Consument staat daar niet voor open en heeft aangegeven de klacht te handhaven.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument
3.1 Consument vordert dat de verzekering wordt voortgezet per 1 januari 2020.

Grondslagen en argumenten daarvoor
3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag.

- Voertuig I is al jaren bij Verzekeraar als Camper verzekerd en uit de Voorwaarden van de Camperverzekering volgt niet dat de wijze waarop een voertuig bij de RDW is ingeschreven, bepalend is voor de vraag of Verzekeraar een voertuig al dan niet wenst te verzekeren.
- Of een voertuig een camper is, moet worden beoordeeld op basis van de inrichting van het voertuig en niet op basis van de keuring en registratie bij de RDW. Ter onderbouwing daarvan verwijst Consument naar de Richtlijn 2007/46/EG en een arrest van het Hof Arnhem-Leeuwarden van 20 september 2015 waaruit zou volgen dat het voertuig met kenteken [kentekennummer 1] voor de wet (RVV 1990) gewoon een kampeerauto is.
- Consument heeft voorafgaand aan het sluiten van de verzekering voor voertuig II telefonisch aan de acceptatie-afdeling van Verzekeraar gevraagd of het voertuig in een bepaalde categorie ingedeeld moest zijn. Dat was niet het geval en Verzekeraar heeft het risico ook geaccepteerd.
- Voor het te verzekeren risico maakt het niet uit in welke categorie een voertuig bij de RDW is ingeschreven. Het blijft hetzelfde voertuig met dezelfde bestuurder.
- Consument wil voertuig I niet als camper bij de RDW laten keuren en registreren omdat dat voor hem nadelig is.

Consument moet voor voertuig I dan hogere belastingen betalen en hij loopt het risico dat hij voertuig I niet meer bij ziekenhuizen mag parkeren, ook al gebruikt Consument het voertuig als particulier invalidevervoer voor zijn echtgenote. Consument kan het voertuig niet zakelijk verzekeren omdat hij geen onderneming drijft. Het voertuig kan volgens Consument door de RDW ook niet geregistreerd worden in de categorie M (particulier) met subcategorie SA (kampeerwagen) omdat het ook geen echte personenauto is.

Verweer Verzekeraar

3.3 Verzekeraar heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd.

- Verzekeraar is vrij om te bepalen welke risico's hij wel en niet verzekert binnen de Camperverzekering. Op die keuzes heeft hij de voorwaarden en de premies ook aangepast.
- Omdat Verzekeraar niet bij elk voertuig zelf kan controleren of het voertuig een camper is, als zodanig is ingericht en/of op dusdanige wijze wordt gebruikt, wordt bij de beoordeling uitgegaan van de (objectieve) keuring en registratie van het voertuig bij de RDW.
- De door Consument genoemde Richtlijn 2007/46/EG is niet relevant. De richtlijn is een kaderrichtlijn voor de typegoedkeuring van onder ander motorvoertuigen. In Nederland vindt de keuring plaats door de RDW. Uit die richtlijn vloeit geen verplichting voor Verzekeraar voort. Het door Consument aangehaalde arrest ziet op de tenuitvoerlegging van het RVV 1990 en is niet van invloed op het acceptatiebeleid van Verzekeraar.
- Uit het digitale dossier van Verzekeraar blijkt dat Consument op 7 december 2018 is medegedeeld dat de tot camper omgebouwde brandweerwagen alleen verzekerd kan worden als hij als camper gekeurd is; dat de aanvraag nadien toch geaccepteerd is, berust op een menselijke fout. Consument kan daaraan geen rechten ontlenen.

4. Beoordeling

4.1 Ter beoordeling ligt de vraag voor of Verzekeraar de Camperverzekering voor voertuig I en II per verlengingsdatum mocht opzeggen. De Commissie is van oordeel dat Verzekeraar dit mocht doen en zij licht dit oordeel hierna toe.

4.2 Het uitgangpunt van een verzekeringsovereenkomst is dat wat partijen overeen zijn gekomen. In artikel 6 van de Voorwaarden staat dat Verzekeraar de verzekering met inachtneming van een opzegtermijn van twee maanden mag stoppen op de verlengingsdatum die op het polisblad staat. Deze bepaling komt overeen met artikel 7:940 lid 1 van het Burgerlijk Wetboek (BW). Het polisblad vermeldt als verlengingsdatum 1 januari. Verzekeraar heeft de beëindiging van de Camperverzekering al kenbaar gemaakt in de brief van 22 maart 2019, zodat de termijn van twee maanden ruimschoots in acht is genomen.

Dit brengt mee dat de opzegging door Verzekeraar in beginsel geldig is en dat dit alleen anders is als de opzegging naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is.

4.3 In de stellingen van Consument leest de Commissie dat Consument de opzegging van de Camperverzekering naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid (artikel 6:248 BW) onaanvaardbaar vindt. De Commissie stelt voorop dat aan het oordeel dat een verzekeraar de verzekering in redelijkheid niet per premiecontractvervaldatum had mogen opzeggen, zware eisen worden gesteld. Zie ook de uitspraak van de Geschillencommissie 2017-634 (te vinden op www.kifid.nl). De door Consument aangevoerde bezwaren zijn naar het oordeel van de Commissie daarvoor niet voldoende. Zij licht dit als volgt toe.

4.4 Een verzekeraar is vrij om te bepalen welke risico's hij wel en niet verzekert binnen, in dit geval, de Camperverzekering. De betreffende verzekering is een verzekering voor campers. Dat Verzekeraar voor de beoordeling van de vraag of een voertuig is aan te merken als camper uitgaat van de objectieve keuring door en registratie bij de RDW is niet onbegrijpelijk en evenmin onredelijk. Van hem kan niet worden verwacht dat hij zelf elk bij hem ter verzekering aangeboden voertuig beoordeelt. De door Consument ingebrachte uitspraak van het Hof Arnhem-Leeuwarden van 20 september 2015 waarin is geoordeeld dat de registratie bij de RDW niet bepalend kan zijn voor de uitleg van wat er bij of krachtens het RVV 1990 is gesteld, maakt dat niet anders. Dat oordeel ziet op een wezenlijk andere situatie. Het acceptatiebeleid van Verzekeraar op dit punt hoeft niet kenbaar te zijn uit de Voorwaarden; die regelen immers de situatie waarin de verzekering al tot stand is gekomen.

4.5 Aan de enkele omstandigheid dat voertuig I vanaf 2016 als camper verzekerd was, mocht Consument ook niet het vertrouwen ontlenen dat Verzekeraar de voertuigen in de toekomst als camper zou blijven verzekeren.

4.6 Verder heeft Consument, gelet op de betwisting door Verzekeraar, onvoldoende onderbouwd dat een medewerker van Verzekeraar tegen hem heeft gezegd dat voor de acceptatie de wijze waarop een voertuig door de RDW is gekeurd en geregistreerd niet bepalend is. Volgens Verzekeraar is Consument er blijkens de telefoonnotitie van het gesprek op 7 december 2018 namelijk juist wel op gewezen dat keuring als camper een acceptatie-vereiste is.

4.7 Ook de omstandigheid dat Verzekeraar beide voertuigen in eerste instantie wel onder de Camperverzekering heeft geaccepteerd, is onvoldoende om de opzegging naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar te maken. Verzekeraar heeft aangegeven dat de acceptatie van voertuig II berust op een menselijke fout.

4.8 Dat Consument om hem moverende redenen de voertuigen niet wil laten keuren en registreren door de RDW als camper, gaat Verzekeraar niet aan. De gevolgen ervan voor de verzekerbaarheid van de voertuigen zijn voor rekening van Consument.

4.9 De conclusie is dat Verzekeraar de Camperverzekering geldig per 1 januari 2020 heeft opgezegd. De vordering van Consument tot voortzetting van de verzekering is ongegrond en zal worden afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.